

Boyoma

Driemaandelijks Nieuwsblad van
Kisangani vzw

België-Belgique
P.B.-P.P.
3720 Kortesseem
BC1813

juli-aug.-sept. 2010

Afgiftekantoor : 3720 Kortesseem

P209455

Kisangani vzw, Bronstraat 31, 3722 Kortesseem

<http://www.kisangani.be/>

Nr33

COLOFON

Boyoma
3-maandelijks nieuwsblad
nr 33 jaargang 9 2010
juli-aug.-sept. 2010
v.u. Hugo Gevaerts,
Bronstraat 31,
3722 Kortesseem
Kisangani vzw

Rurale Ontwikkeling in D.R.Congo

Zetel en Kantoor:

Bronstraat 31,

3722 Kortesseem

tel. 011 37 65 80

e-mail info@kisangani.be

IBAN BE 35 2350 3524 2637

BIC code GE BA BE BB

Web: <http://www.kisangani.be/>

Redactieraad: Roger Huisman, Magda Nollet-Vermander, Rina Robben, Manja Scheuermann.

Foto's: Frank Gevaerts, Jean Louis Juakaly, Emile Mulotwa, Manja Scheuermann, Rob van Kan

Dit kwartaalblad wordt verzonden aan geïnteresseerden. Indien u dit blad niet meer wenst te ontvangen, laat het ons dan weten.

Wie BOYOMA elektronisch wenst te ontvangen, kan dit melden aan:
info@kisangani.be

Vermeld of u ook de gedrukte versie wenst.

Uw persoonlijke gegevens worden in geen geval doorgegeven of verkocht aan derden. Indien u deze gegevens wenst te verwijderen uit de bestanden van Kisangani vzw, dan kunt u dit per e-mail of per post laten weten.

Contact Provincie Antwerpen

Alain Vandelannoote

Caronstraat 102, 2660 Hoboken

tel. 03 830 51 41

e-mail antwerpen@kisangani.be

Contact Brabant

Wouter en Rina Gevaerts-Robben

Bloemstraat 47, 3211 Binkom

tel. 016 63 25 58

e-mail brabant@kisangani.be

Contact Limburg

Hugo en Manja Gevaerts

Bronstraat 31, 3722 Kortesseem

tel. 011 37 65 80

e-mail limburg@kisangani.be

Contact Oost-Vlaanderen

Rik en Lut De Raedt-Van Laeken

Ten Ede 82, 9620 Erwetegem

tel. 09 360 82 47

e-mail oost-vlaanderen@kisangani.be

Contact West-Vlaanderen

Magda Nollet-Vermander

Beversesteenweg 495, 8800 Roeselare

tel. 051 251901

e-mail west-vlaanderen@kisangani.be

Contacten: Kisangani

Dieudonné Upoki

e-mail ddupoki2@yahoo.fr

Pionus Katuala

e-mail pionuskatuala@gmail.com

Contact: Kinshasa

René Ngongo

e-mail renengongo2002@yahoo.fr

Boyoma wordt digitaal gedrukt bij
DigiKing bvba, Hasselt
www.digiking.be

DE VARKENSSTAL VAN ADIKIS GESTEUND DOOR KISANGANI VZW

Ontstaan

De activiteiten van het project LUC aan de Faculteit Wetenschappen (nu ADIKIS) waren in het eerste stadium gefinancierd door het VLIR-project van het Limburgs Universtair Centrum (nu Univer-

siteit Hasselt) van 1997-2002. Sinds 2002 worden ze gesteund door Kisangani vzw.

De varkensstal werd opgestart in 2002. Zoals voor de andere activiteiten van het project was één van de doelstellingen het personeel van de Faculteit en de bevolking in en rond de stad te helpen een kweek op te starten om aan hun behoefte aan eiwitten te voldoen tijdens de felle economische crisis die de Democratische Republiek Congo, het toenmalige

Zaire, op dat moment meemaakte.

Moelijkheden

Het project dat toen begon met enkele dieren (2 beren en 11 zeugen) heeft enkele moeilijkheden gekend omwille van een gebrek aan ervaring van de varkensteelt, bij de animatoren. Nochtans heeft de vastberadenheid van deze mensen het gehaald, om deze kweek op te starten die hun voeding en deze van de bevolking ten goede zou komen. Ze hebben geen gelegenheid laten voorbij gaan om de bestaande varkensstallen te bezoeken zoals deze

van pater Wilson van het Scholasticaat en die van ingenieur Kinzonzoli van APILAF (Association pour l'Appui aux Initiatives Locales en Afrique Forestière), die ook onze voornaamste leveranciers waren. Alzo konden ze enige ervaring opsteken.

Succes

Al waren er bij het begin veel moeilijkheden, de varkenskweek was vlug het paradepaardje van onze activiteiten, door het succes te danken aan de vele geboorten en het toenemende aantal dieren, zodanig dat de stal die eerst één zijde van het gebouw in beslag nam, nu ook aan de andere zijde wordt uitgebreid.

Op dit ogenblik is deze varkensstal een referentie, want het is de stal waarop de bevolking van de

stad en omgeving het meeste beroep doet zowel voor de aankoop van kweekdieren als voor biggen. Op dit moment hebben we 135 dieren, waarvan 4 beren, 19 gecastreerde, 16 zeugen en 96 biggen. Bij elk groot feest leveren we vlees zowel aan de mensen van de universiteit en aanverwante instellingen als aan de bewoners van de stad en omgeving voor een gemiddeld van 420 kg vlees per slachting.

Vulgarisatie

Vermits onze productie niet aan de noden van heel de bevolking van Kisangani kan voldoen, en vermits er in de activiteiten van het project een luik vulgarisatie is voorzien, worden er kweekdieren uitgedeeld aan wie er om

vraagt en dit onder bepaalde voorwaarden.

Deze vulgarisatie bestaat hierin dat we de mensen die varkens willen kweken, maar die er de middelen niet voor hebben, aanmoedigen. In principe vragen we hen een varkensstal te maken. Eens die afgewerkt is, gaan we die inspecteren en kijken na of die voldoet aan de normen. Indien aan alles voldaan is geven we hen twee biggen en we volgen hen tot bij een geboorte. De begunstigde moet ons na verloop van tijd twee biggen teruggeven, zodat die naar een nieuwe klant kunnen gaan en zo verder.

Indien er aan de inspectie niet voldaan is, geven we raad en volgen de mensen van nabij tot ze twee biggen krijgen. Zijn reeds begunstigd: individuen, verenigingen, gemeenschappen, instellingen (scholen en kerken), zowel burgerlijke als militairen, enz.

Tussen de begunstigten van de verdeelde dieren die met succes hebben verder gekweekt kunnen we onze prof. Mate vermelden, wiens varkensstal als een voorbeeld kan dienen, de werkleider Makakaro van de Politieke en Sociale Wetenschappen, de

werkleider Utshudi van de Faculteit Wetenschappen, de mensen van ons project zoals Kabali, Unega en Senge Senge, de militairen, de politieagenten en verschillende boeren uit het hinterland van Kisangani.

Het belang voor de kwekers na de varkenspest eind 2007, begin 2008.

Als gevolg van een epidemie van varkenspest die grote schade heeft aangericht bij de kwekers in Kisangani en omstreken, was de bevolking ontredderd, omdat ze niet wisten hoe hun kweek terug op te bouwen. Omdat onze kweek niet was aangetast door deze epidemie, zijn we om zo te zeggen de draaischijf geworden van het herstel van de varkenspopulatie in Kisangani. Dit is een positief punt dat vermeld dient te

worden, want het is dank zij de striktheid (bezoekers tot een minimum, preventieve verzorging, strakke hygiëne, evenwichtige voeding) dat onze kweek ontsnapt is aan de epidemie. Het gebrek aan varkensvlees is ook de oorzaak geworden van de dure prijs voor het vlees: een kilo "Muzumba" is van 3 naar 5 USD gegaan.

Vangnet voor het personeel van de universitaire instellingen op de feestdagen.

De varkensstallen van ADIKIS dienen als vangnet zowel voor het personeel van de universiteit van Kisangani en andere instellingen als voor de publieke administratie tijdens de feestdagen. Inderdaad iedereen kent de uiterst lage salarissen van het staatspersoneel, die amper de twee eindjes van de maand kun-

nen aan elkaar knopen en die bij de uitbetaling van de lonen veelal minstens een maand vertraging kennen. Nochtans, onder gelijk welke barre omstandigheden, kunnen de Boyomezen (de inwoners van Kisangani, Boyoma) onder geen geding hun Nieuwjaar of hun "Indépendance" vieren zonder "Muzumba". Het is ook hierom dat onze klanten, minstens een maand voor het slachten ons de vraag komen stellen: "Chef, muta hua siku gani?" d.w.z. "Chef, wanneer is het slachten voorzien?". Deze vraag is soms moeilijk te beantwoorden, omdat we niet aan al de behoeften van de Boyoma gemeenschap kunnen voldoen.

Een van de oplossingen ligt in de vulgarisatie van de varkensteelt in en rond de stad, wat ons stokpaardje is geworden.

Het is ook de reden waarom we

deze kweek moeten behouden bij ADIKIS, omdat het een model is voor de stad, maar ook als leverancier, niet enkel van biggen, maar ook van vlees om aan de eiwitbehoeften van de bevolking te kunnen voldoen. Vandaar ook de noodzaak om nog verder uit te breiden.

We maken ook gebruik van dit artikel om alle leden en vrienden van Kisangani vzw te bedanken voor hun bijdrage, zowel materieel, financieel als moreel, die ons

toelaat om al deze activiteiten te doen die de fierheid van ADIKIS uitmaken. Deze activiteiten vinden nu navolging bij de bevolking in en buiten de stad om aan hun voedselbehoeften te kunnen voldoen. Het luik "vulgarisatie" in dit project heeft een heel positieve impact omdat het ook navolging geniet bij de bevolking.

Emile Mulotwa
Guy Gembu
Dieudonné Upoki

**Als vzw kunnen wij
LEGATEN en GIFTEN ontvangen.**

FISCAAL ATTEST

U krijgt een fiscaal attest voor
GIFTEN vanaf € 30,00.

Dit attest wordt aan u verzonden einde februari. Voor giften gedaan in 2010 ontvangt u dus een fiscaal attest in de loop van februari 2011. U kunt uw giften ook spreiden over verschillende stortingen per jaar bv. door maandelijkse stortingen of door een doorlopende opdracht. U kunt daarvoor storten op de rekening van

Kisangani vzw Bronstraat 31 3722 Kortesseem Bank 235-0352426-37 BE 35 2350 3524 2637 BIC code GE BA BE BB
--

ONS AANBOD

Voor geïnteresseerden kunnen wij altijd een interessante avond of namiddag verzorgen met voordracht en beelden over Kongo. Er zijn vele onderwerpen mogelijk: geschiedenis, politiek, flora en fauna en natuurlijk ontwikkelingssamenwerking met onze projecten in Kisangani. We kunnen dit doen in het hele land.

DIEPENBEEK

maandag **29 november** en
maandag **6 december** 2010
stellen we onze projecten voor op de
Universiteit Hasselt

Onze stand staat op de **Agora** van **10 tot 17 uur**.
We geven er inlichtingen over onze projecten en we verkopen er onze
wenskaarten en Congolees artisaanaat.

&

ZOTTEGEM

Zondag **5 december** 2010
Wereldwinkel Zottegem verzorgt uw **ONTBIJT**
In het **Sint-Barbara College, Nieuwstraat 1, 9620 Zottegem**
van 8:30 tot 13 uur
Inschrijven bij: Rik et Lut De Raedt-Van Laeken 093608247

&

CONGO

Voordracht georganiseerd door Vormingplus De Westhoek te Oostende
dinsdag 26 oktober te 14:30 uur
Inlichtingen: <http://www.vormingplusoostendewesthoek.be/>

&

AFRIKAANSE AVOND TE ZOTTEGEM

noteer nu reeds in uw agenda:
zaterdag 12 februari 2011
Inlichtingen in volgende Boyoma

MIJN EERSTE BEZOEK AAN BELGIË: enkele avonturen!

Het was op een zondagnamiddag, in november 2001, voor een stage van 3 maanden in Arachnologie in het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika, als ik me goed herinner.

Zaventem, voor mij, alles is raar! Te veel gebouwen, gangen, te veel beton, te veel vensters (helemaal doorschijnend, met alle risico's van dien..., controles, douane, enz...

Aan de uitgang zoek ik iemand die ik ken, te vergeefs. Iedereen gaat weg, ik blijf alleen achter.

Achter een groot venster staan

Opname van: Edge of Europe/Rob van Kan (Flickr.com)

vele auto's, waarschijnlijk taxi's. Ik beslis er naartoe te gaan om inlichtingen over kostprijs en voorwaarden. In mijn beige safaripak, Congolese stijl, duw ik de grote zwaai deur open zoals iedereen, en ga buiten. Binnen enkele minuten, voel ik mijn oren, en mijn vingers die niet meer leven en ik wil weggaan. Ik voel me verlaten! Ik keer al lopend terug binnen in de hall, en beslis er te wachten, hier is het tenminste warm. Ik denk "Is dat Europa?"

Uiteindelijk komt er een heel lange jonge man opdagen. Ik denk bij mezelf, zelfs als alle blanken op elkaar gelijken (inderdaad, de eerste dagen, lijken ze allemaal op elkaar) "Dat is zeker Dirk." Hij was het inderdaad, een vriend, van de familie Gevaerts. Hij kwam me halen, Oef! uiteindelijk een redder!

We omhelzen elkaar, met enkele zachte kopstoten; vele blanken bekijken ons. Hun blik, ik herinner me die vaag, maar het kon me niets schelen. Eigenlijk, wat

me interesseerde was dat hij er was, waar ik die Belgisch-Congolese vriendschap heb ervaren. Ik was gerust gesteld!

We hebben de hall verlaten, voorbij vele auto's, de kou deed zijn werk, maar ik kon niet klagen, en we hebben onze auto ergens gevonden.

We hebben enkele nieuwtjes uitgewisseld, over Kisangani, Kortessem, en rijdend over goede wegen heeft Dirk me afgezet in Tervuren, waar mijn huisbazin me verwachtte. Hij stelde me voor, ze heeft me zeer goed ontvangen en ze hielpen me allebei om mijn zware valies, vol spinnen naar boven te brengen, naar mijn kamer op het tweede.

Dirk gaat weg, en ik ga even op een heel mooi bed liggen, maar ik stel wel vast dat ik onder het dak lig. Ik denk "ah, hier wonen de mensen tot zelfs in het dak". Goed, we zullen wel zien. Enkele tijd later voel ik me er goed, ik heb immers heel de verdieping voor me alleen en ik had er alles om goed te leven. Mijn hospita had een kijk op alles, en verschoonde alles regelmatig; ze heeft zelfs mijn kleren gestreken.

We hebben goed gesympathiseerd, en we zijn vrienden geble-

ven tot vandaag. Carla, heel erg bedankt voor Alles!

Tijdens mijn verblijf zijn er enkele feiten de belevenis waard:

Mijn eerste honger

Juist na het vertrek van Dirk, het is 17u30, voel ik dat ik honger heb. Inderdaad ik was op het vliegveld in Ndjili sinds 6 uur en de vlucht duurde wel 8 uur. Ik vraag dan aan Carla om me een klein kind aan te wijzen om me naar een restaurant te brengen om er Belgische frieten te gaan eten, waarover ik veel had horen spreken. Maar Carla zegt me dat er hier geen kinderen zijn die me kunnen begeleiden. Ik blijf aandringen en vraag haar om bij de burens na te vragen of er geen kinderen zijn. "Hier, doet men dat niet, meneer! En dan toont ze me de kaart van Tervuren, en ze stelt me voor om op de hoek van de tweede straat naar een Chinees restaurant te gaan. Ik begreep niets van de menukaart, maar omdat ze me de richting aanwijst en ik honger had, ga ik er naartoe.

In dat restaurant vraag ik naar Belgische frieten. Die zijn hier

niet, meneer, antwoordde me de chinees' Ik bedenk me even en bestel kip met rijst. Ze geven me de spijskaart, maar ik snap er niets van. Uiteindelijk vraag ik een warme maaltijd die kip en rijst bevat! Terwijl ze me een 'quick food', presenteren verteld de chinees mij dat hier alles op basis van rijst is. Ik denk dan maar: "t is hier een klein China' het zij zo".

Ik ben er twee à drie keer terug geweest, om dan ergens anders iets te vinden, om eens van smaak te veranderen.

Het geval GB : poedermelk, mineraal water en de ansjovis (de hel)

De kleine GB in Tervuren, al veel te groot voor mij, want dat soort grote magazijnen bestaat niet meer in Kisangani sinds heuglijke tijden. Omdat ik die niet alleen kan vinden, gaat Carla met me mee. Eigenlijk, moest ik me snel bevoorraden, maar ik stelde te veel onnuttige vragen.

Toen ik eraan kwam, leek het antwoord op mijn eerste vraag een totale ontzuivering. Ik wilde een doos Nido, melkpoeder ko-

pen, een grote doos, om ervan te drinken om een beetje dikker te worden, een kwestie dat ik bij mijn terugkeer kon tonen dat ik uit "Bulaya" (Europa) kom.

Het magazijn is heel groot en ik vraag aan een bediende, blijkbaar altijd heel druk bezig, om me te wijzen waar ik een doos Nido kan vinden. "Wat is dat?" vraagt ze me, "melk in poeder", antwoord ik. "Dat, dat is hier niet!" "Maar toon me dan waar ik melk kan vinden." Ze leidt me vlug naar de toonbank met melk en zegt me dat het allemaal verse melk is en vraagt me om te kiezen. Vooraleer ik een tweede vraag kan stellen, is ze verdwenen. De keuze tussen wel 5 verschillende verse melk, van verschillend merk en inhoud, wat ik eigenlijk niet wil, (1 l, 1/2 l, zakjes, doos, fles) neemt me enkele minuten. Nochtans heb ik een to-

taal verkeerde keuze gemaakt. Ik nam 1 liter melk 'mager', denkend dat ik volle (majeur) melk had. Helaas! Later ben ik er van bewust geworden dat ik 'Volle melk' moest nemen. Bizar! Toch heb ik mijn fles melk gedurende drie dagen gedronken, zonder iets aan iemand te zeggen. Carla, vond dat ik goed had gekozen, want bij hen drinkt iedereen 'Magere melk'

Na die melk heb ik vlug tandpasta en zeep gekocht, zonder te kiezen, ik had er geen tijd meer voor.

De volgende keer dat ik naar de GB trok, dacht ik meer tijd te hebben. Ongelukkiglijk, neen, ik was er juist voor de pauze van 12u. Maar de verkoopsters moesten ook hun pauze hebben om 12u30. Het moest weer snel gaan, snel. Ik wilde water om te drinken kopen. Weer hetzelfde probleem als vorige keer: Waar water vinden, kiezen tussen de verschillende soorten zuiver bronwater, natuurlijk bronwater, mineraal water en verschillende merken (SPA, Aquarel, Vittel, enz.) Nadat ik vijf of zes flessen vast had genomen om te lezen wat er op stond heb ik zonder

overtuiging een bak van zes flessen van 1,5 l aan 78 BF per stuk gekocht. Zodat ik geen probleem meer zou hebben een volgende keer. Ik heb van dit water gedronken met enige fierheid, zuiver bronwater (ik dacht aan de bron van Maboya, in Noord Kivu, waar ik mijn jeugd doorbracht). Vandaag vraag ik me af of dat wel zo is?...

Na dit water, toen ik mijn voorraad wilde aanvullen, vond ik vlug de afdeling terug en tot mijn grote verwondering zag ik dat er ook water was aan 22 BF, met dezelfde legende, in andere woorden hetzelfde water als vorige keer. Vermits ik wat wilde sparen tijdens mijn verblijf, was dit het water dat ik zou nemen. Maar waarom hebben de Belgen mij vanaf de eerste dag bestolen $78 \text{ BF} - 22 \text{ BF} = 56 \text{ BF} \times 6 \text{ flessen} = 336 \text{ BF}$ (of 8,4 €)? Kan

men me dit terugbetalen, want ik wilde gewoon water om te drinken?

Toen ik dat vertelde aan mijn vriend Rudy, de man die me in het museum omkaderde en medepromotor van mijn thesis is geweest, wist hij me te vertellen dat ook het kraantjeswater drinkbaar is. Begrijpe wie begrijpen kan!!

Ansjovis!

Die wil ik nooit meer van mijn leven! Waarom? Door het toeval van de natuur, hetzelfde verhaal als hierboven. ‘s Middags in het museum, hebben we een middagpauze van 1 uur, en iedereen is vrij om te eten wat hij wil. Ik nam sardienen met olie die ik ook in de GB had gekocht. Inderdaad ik wilde eten wat ik kende. Ik nam een sardien met een stokbroodje, maar al snel was dat wat

te monotoon. En, nog meer, iemand in het labo zij me “Jean-Louis, pas op met al die olie, cholesterol kan een probleem zijn”.

Daarom had ik besloten om eens te veranderen. Helaas, ik moest weer kiezen; Weer in die GB, ik kocht er een klein doosje sardienen, dat ik snel op kon, en ik kocht er meteen vijf, om weer geen tijd te verliezen. Inderdaad, daar bij hen, heb je nooit genoeg tijd.

Ongelukkiglijk voor mij, heb ik met veel moeite mijn eerste doosje leeg gemaakt, ongelooflijk zout. Hebben ze dat opzettelijk gedaan? of per vergissing? Dat weet ik niet.

De volgende dag, begin ik aan mijn tweede doosje. Tijdens de middagpauze, ben ik alleen in het cafetaria van het labo. Ik maak weer die lijdensweg met zout mee, samen met mijn stokbrood-

je. Dan komt Henri André, een vriend van het labo, binnen en roept uit: “Maar Jean-Louis, dat eet men zo niet! die ansjovis. Daar eet men een klein beetje van, tijdens een feest of zo!” Mijn antwoord: “Hoe kan ik dat weten, een sardien is een sardien!” Ik had weer een probleem bij het kiezen. Om me te helpen heeft Henri André de overige drie doosjes gekocht. We zijn samen naar de GB gegaan en daar heb ik sardienen zonder zout en zonder olie gekocht, die me erg gesmaakt hebben.

In de GB, heb ik veel problemen gehad van dezelfde soort: Met de

yoghurt, met de hesp, salami, met het vlees,... ik maakte vooruitgang, maar niet zonder moeite!

Stukjes papier

Voor ons, Afrikanen, een stukje papier door het venster, dat maakt de ruiten niet stuk. Ik dacht dat ik thuis was. Ik smet papier door het venster. Dat heeft waarschijnlijk mijn buurman gestoord. Zo kwam Carla een keer me wat vragen. Ik antwoordde met een ja.

Dan, heel beleefd vertelde ze me dat het bij hen niet gebruikelijk was, en dat hiervoor een vuilnisbak op mijn kamer stond, die ze leegmaakte op tijd en stond. Ze legde me uit dat er bij hen verschillende soorten vuilnisbakken waren: voor papier, etensresten, batterijen, enz. en dat die wekelijks opgehaald werden. Ik had mijn les geleerd, maar zonder veel overtuiging.

Nadat ik van de werking van hun steden heb leren kennen, heb ik begrepen dat het beheer van afval een kapitale les is voor elke nieuwkomer in Europa. Ik dacht dat het probleem Europees was. Maar integendeel bewijst de berg afval op de centrale markt in Ki-

sangani dat de hele planeet aarde hierbij betrokken is. Er moet over nagedacht worden en er moet naar gehandeld worden. Spijtig, in Afrika, begrijpen de mensen het nog niet.

Besluit

Deze verschillende lotgevallen en vele andere die ik meegeemaakt heb en die anderen zullen meemaken (b.v. aan het Centraal Station, waar men doorstormt zonder mekaar te respecteren, jongeren en ouderen, heren en dames, die vrezen hun trein te

missen naar Antwerpen of naar Hasselt - dat men zelfs niet aanduidt, en enkel richting Tongeren aangeeft) hebben me geleerd dat Europa en Afrika twee verschillende planeten zijn. We zullen nog veel moeten doen om naar mekaar te groeien. Men zou meer stedenjumelages moeten maken, stages, bezoeken, en vrienden-groepen Zuid-Noord en vice versa...

Ik eindig hier met vriendelijke groeten !

Jean-Louis Juakaly

Voor hen die er meer over willen weten!

U leest regelmatig onze Boyoma, u wil misschien het nieuws uit Congo beter kunnen volgen?

Er zijn verschillende interessante websites:

Congoforum

<http://www.congoforum.be/ndl/>

monusco

Monusco: de Uno in de D.R.Congo

<http://www.monuc.unmissions.org/>

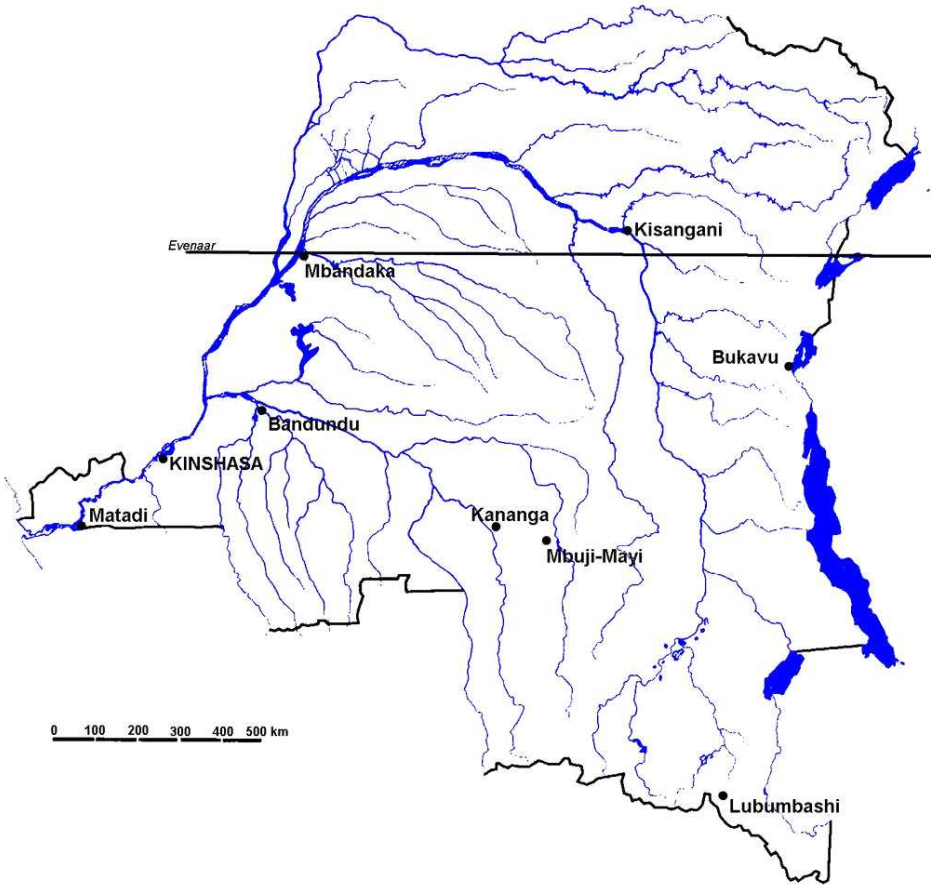
Radio Okapi

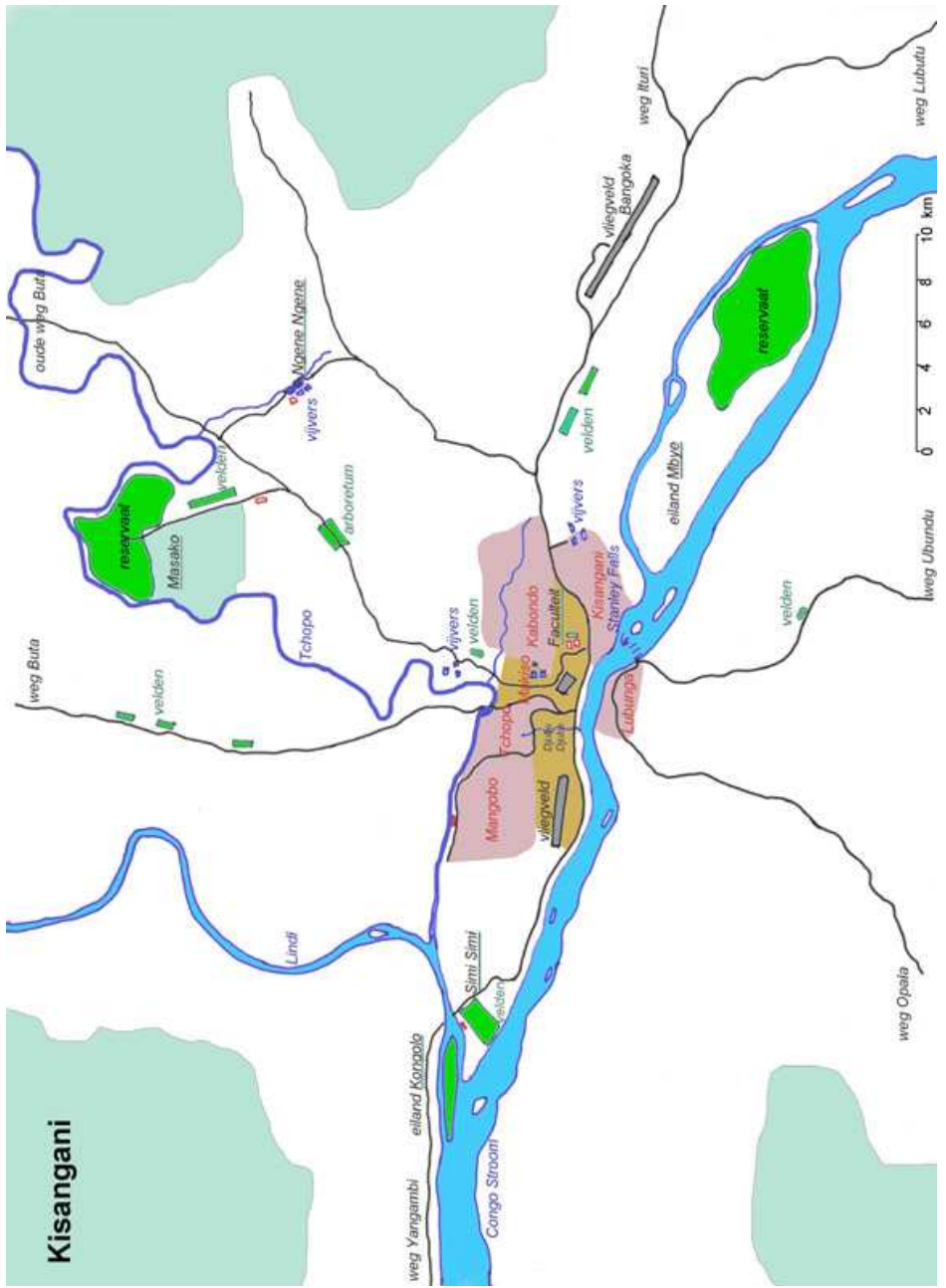
<http://www.radiookapi.net/>

Syfia Grands Lacs

<http://www.syfia-grands-lacs.info/>

onze projecten in Kisangani krijgen steun van

VELE SCHENKERS

Rotary Club
BILZEN-
ALDEN BIESEN

P. GODFROID

LEYSEN HUMANITAS

**R.C. Asse
R.C. Borgloon
R.C. Genk-Staelen
R.C. Genk
R.C. Lanaken-Maasland
R.C. Maaseik
R.C. Maasland-Lanklaar
R.C. Siegen Schloss
R.C. Sint-Truiden**

LOTUS BAKERIES nv

Lions Club Hasselt